

Forslag til folketingsbeslutning angående tilvejebringelse af grundlag for eventuel indkomstpolitisk lovgivning.

Fremsat den 27. november 1975 af *Glistrup* (FP), *Svend Andersen* (Roskilde amt) (FP),
Hans Bach (FP), *Svend Bay* (FP), *Poulsgaard* (FP), *Voigt* (FP) og *Wamberg* (FP).

Folketinget pålægger regeringen at indkalde til et seksdøgnsarbejds møde i februar 1976 med ikke over 40 deltagere, repræsenterende partierne og arbejdsmarkedets par-

ter m. fl. til nærmere kortlægning af fordele og ulemper ved i foråret 1976 at vedtage indkomstpolitiske lovindgreb dækkende perioden frem til 31. december 1978.

Bemærkninger til forslaget.

I Helhedsplan 2 af 29. august 1975 foreslår partiet venstre under punkt I, 1: „en aftale mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter om, at man allerede nu træffer beslutning om uændret forlængelse af de gældende overenskomster på det private arbejdsmarked frem til udgangen af 1978“.

Efter fremskridtspartiets opfattelse kan det ikke afvises, at det bør undersøges nærmere, hvorvidt folketinget allerede nu bør gribe ind på det indkomstpolitiske område dækkende ikke blot perioden frem til foråret 1977, men også en vis periode derefter. Landet har i de sidste femten år været styret så dårligt, at der i en overgangsperiode kan blive brug for indkomstpolitiske foranstaltninger for hurtigt og varigt at få afskaffet den arbejdsløshed, der er en af følgerne af den ukyndighed, der har præget regeringen i det sidste halve slægtled.

Fremskridtspartiet er videre enig med partiet venstre i, at det vil være lykkeligt, om man kunne nå frem til, at overenskomstår, finansår og beskatningsår blev sammenfaldende. Selv om fremskridtspartiet foretrækker, at disse år kommer til at løbe fra 1. oktober til 30. september, må det erkendes, at den politiske flertalsstemning i øjeblikket går i retning af at anvende kalenderåret som skæringsperiode, og at venstre derfor kan have ret i, at eventuelle langfristede foranstaltninger bør løbe til 31. december 1978.

En god løsning kræver god forberedelse. Da den endelige løsning skal træffes af folketinget, og da man ikke kan vide, hvorvidt det nuværende regeringsparti overhovedet kommer til at tilhøre folketingsflertallet, må det rigtige være, at kulminationen af disse forberedelser sker under medvirken af repræsentanter fra alle folketingets partier.

Disse bør i en afslappet atmosfære have adgang til omkring eet bord at diskutere problemerne igennem med teknokrater og organisationsfolk, så der på uforpligtende vis kan blive ventileret tanker og synspunkter, som kan danne basis for folketingets endelige afgørelse af sagen. Forslagsstillernes egne synspunkter fremgår af F 237-243 af 8. september 1975, jfr. Folketingstidende 1974-75, 2. samling, spalte 7559-7562. Det er i al fald ret givet, at den endelige afgørelse i hvert tilfælde ikke bør blive som anført i venstres oplæg om „uændret forlængelse af de gældende overenskomster på det private arbejdsmarked“. Disse overenskomster blev som bekendt i princippet forlænget uændrede ved overenskomstloven nr. 48 af 11. marts 1975. Dette indebærer for eksempel, at normallønssatserne hviler på det grundlag, der blev fastsat i foråret 1973, og det findes på forhånd uholdbart at bevare dette grundlag helt frem til 1. januar 1979 samtidig med, at de minimallønnede i samme periode har haft adgang til længelidning. Der vil meget vel ved anvend-

delse af den af venstre foreslåede lovgivningsteknik kunne opstå forskelle mellem normal- og minimal-lønsområdet, som vil være aldeles urimelige og umulige at arbejde med i praksis. Også på andre områder findes det i en så omskiftelig tid som den, vi lever i, betænkeligt uden videre at forlænge overenskomst-loven, der jo som almindeligt udgangspunkt har forholdene i vinteren 1972-73.

Dertil kommer, at overenskomsternes placering har nøje sammenhæng med en række andre områder, der har undergået og vil undergå betydelige ændringer i seksårsperioden fra årsskiftet 1972-73 til årsskiftet 1978-79. Eksempelvis kan nævnes skatte-lovgivning, boligpolitik, valutaforhold og teknisk udvikling.

Det må derfor, før folketinget træffer så vigtige beslutninger, som der her er tale om, være væsentligt, at partierne har haft mulighed for at høre så mange udtalelser som muligt, og slutkonferencen, hvor synspunkterne summeres op, bør først finde sted, efter at offentlighed og de berørte organisationer og ministerier har haft en passende forberedelsesperiode til at udkrystallisere gode forslag. På den anden side er det vigtigt, at køreplanen med tidsterminerne vedtages allerede nu, for at det forberedende arbejde kan få den fornødne fasthed og effektivitet.

I det pågældende arbejds møde tænker forslags-stillerne sig fire deltagere fra socialdemokratiet, tre fra venstre, to fra fremskridtspartiet samt een fra hvert af de øvrige folketingspartier og fra Danmarks retsforbund. Endvidere mener man, at skatteministeriet, arbejdsministeriet og økonomi-

ministeriet hver skal udpege en partipolitisk neutral teknisk ekspert på de pågældende ministeriers res-sortområder. LO bør indbydes med seks repræsen-tanter, FTF med to, Dansk Arbejdsgiverforening med tre, og derudover bør der sendes en repræ-sentant fra hver af følgende: Landbrugsrådet, In-dustrirådet, Håndværksrådet, Grosserer-Societetet og Butikshandelens Fællesråd.

Endelig bør tre trænede mødeledere, som må på-regnes at være absolut neutrale, opfordres til at være arbejds mødets dirigentskab og sekretariats-ledere.

Arbejds mødet bør afholdes på et sted, hvor man nogenlunde givet kan gå ud fra, at deltagerne ikke lader sig friste af forretningsmæssige eller personlige forhold til at forlade stedet midlertidigt eller føre tidkrævende telefonsamtaler ud af huset. Forbilledet bør være, at konferencedeltagerne i mødeugen be-handles noget i retning af den kardinalisolering, der benyttes ved pavevalg.

Hvis nærværende forslag vedtages, bør folketin-gets arbejdsplan tilrettelægges således, at tinget 10 dage efter konferencens afslutning tager fat på en debat om, hvorvidt indkomstpolitiske foranstaltning-er bør iværksættes, og i bekræftende fald hvilke, således at afgørelse herom kan træffes senest sam-tidig med vedtagelsen af finansloven for 1976-77.

Fremskridtspartiet fremsatte den 8. september 1975 (spalte 7578) et lignende forslag, men det kom aldrig til realitetsbehandling, fordi resten af folke-tingsåret gik med det af venstre og socialdemokra-tiet samme dags morgen indgåede ødsleforlig.